

SPECIAAL PAASNUMME
40 KLEURBLADZIJDEN

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
10F. VAN 7 TOT 77 JAAR 13
IN NEDERLAND 60 Cts

Vrolijk
PAASFEEST!

DISMAS

DE GOEDE MOORDENAAR

In de XIe eeuw vertelde sint Anselmus, in een brief aan zijn zuster volgende legende die tijdens de Middeleeuwen algemeen verspreid was onder de christenen.

Uit de weg ! Deze mensen zullen een stukje met ons eten. En het wordt reeds laat, maak voor hen ook een plaats klaar in de grot...

De volgende morgen ...
Wij vluchten naar Egypte, want Herodes heeft bevel gegeven alle boorlingen te doden...

Die jakhals is helemaal gek geworden ! Hoe kan men zo'n kleine kinderen vervolgen ?...
Totnogtoe hebben zijn soldaten ons niet kunnen inhalen...

Goede reis !
Duizendmaal dank voor uw hulp !

De wonde die ik opgedaan heb bij ons jongste gevecht, doet mij vreselijk pijn. Ze jaagt me het vuur tot in de schouder... Geef mij dat water...

Ik zal vers water putten want met dit water werd het kleintje gewassen...
Geef maar hier ! Ik kan niet wachten, want ik heb zo'n vreselijke pijn!

Verdorie ! Mijn wonde is verdwenen ! Ik voel niets meer...
Zelfs geen lidteken ! Maar dat is een wonder !

Wij zijn gered! Ginder ligt El-Gazal, het eerste Egyptisch dorp.
God zij geloofd!

Plotseling komen drie soldaten van Herodes van een helling gelopen, waar ze zich in hinderlaag hadden gelegd...

Jullie zijn niet de ersten die hier trachten over te steken !
Geef het kind ! En geen weerstand ! Begrepen ?

Heer, bescherm ons !
Ik geef het kind niet. Dood liever mij, dan dit wicht !

Wat betekent die stofwolk ? Wie komt daar ?

Het is een struikrover...

Daar, bandiet ! Schurk ! Jullie zijn zo doorslecht als jullie gewetenloze meester !

Dank u, u hebt ons weer eens gered !
Hier zijn jullie in veiligheid. Ik heet Dismas. Aarzel nooit mijn hulp in te roepen, indien je die mocht nodig hebben...

Dismas, je hebt een goed en edel hart. Waarom blijf je nog langer een struikrover ?

Ik ben een geboren struikrover, en ik zal als struikrover sterven. Maak u geen illusies omtrent mijn goedheid...

Maar u weet niet wie dit kind is. Ik verzeker het u : u zult uw beloning krijgen en uw naam zal leven in de eeuwigheid...

In Egypte verdient Jozef, die een goed en handig ambachtsman is, het dagelijks brood voor zijn gezin.

Op zekere dag...
Ik kom uit Palestina. Herodes is gestorven en zijn zoon Archelaus regeert nu over Judea.

Maria, wij vertrekken... Wij keren terug naar Galilea !

Dertig jaar zijn verlopen. Jezus is een man geworden. Hij vervult zijn zending en predikt de leer van de goedheid, de hoop en de liefde aan het volk.

Bemin elkander ! Wees zoals kleine kinderen met een zuiver hart...

Dismas is reeds 55 jaar. Hij is een machtig bendeleider geworden, die heel zuid Palestina terroriseert...

Wat ? Mijn tegenstander Gestas durft in mijn sektor optreden ?...

Gestas lapt alle overeenkomsten aan zijn zolen ! Hij zegt dat hij in het noorden niets meer kan verdienen. Hij werkt nu rond Jeruzalem tijdens de Paastijd...

Vervloekt ! Ik zal aan die hond, die zijn woord niet houdt, eens een les geven ! Al kost het mij het leven, maar ik snijd hem neus en oren af !...

Einde

Volgende week : DE TIJGERIN VAN LOWALI.

PASEN

NA een lange harde winter ontluikt 't allenkante het nieuwe leven in de natuur. Wij voelen ons verjongen, we zijn levenslustiger, minder loom. Iedereen herademt. De vensters worden wijd opengezet.

Op de buiten heeft men de grondige jaarlijkse schoonmaak gedaan en trekt men nu op z'n paasbest naar de paasmis. Overal viert men de verrijzenis van de natuur en de Verrijzenis des Heren. Een eeuwenoude folklore omringt deze beide gebeurtenissen, die mooie symbolen in het leven hebben geroepen : paasklokken, paaseieren, enz.

PASEN is het vrolijkste feest van het kerkelijk jaar en van de gewone kalender. Laten we met frisse geest de nieuwe lente beleven !

DE KLOKKEN LUIDEN

DE klokken bestaan sedert lang. Aristophanes weet ons te vertellen dat de soldaten van de wacht te Athene een klok meedroegen als zij 's nachts hun ronde maakten. Tien eeuwen te voren reeds vervaardigden de Chinezen klokken waarvan wij thans nog de harmonieuze afmetingen bewonderen. Het schijnt wel vast te staan dat de Chinezen de klok hebben uitgevonden, zowat omstreeks het jaar 2261 voor J. Chr. Volgens de annalen was het toen dat er een Chinees keizer twaalf klokken liet gieten, waarvan de klank overeenstemde met vijf muziektonen. Dat was de eerste beiaard ter wereld.

Wanneer de klokken in onze gewesten verschenen, is moeilijk met juistheid te zeggen. Men meent dat het de monniken waren die zich er het eerst van bedienden. In de VIIe eeuw hadden bijna alle kerken klokken. Op Witte Donderdag laten de klokken voor het laatst hun vrolijke klanken over het land galmen. Dan zwijgen ze tot ze het Hoogfeest van Pasen inluiden. Weet je sedert wanneer het een gewoonte is dat de klokken zwijgen van Witte Donderdag tot op Paaszaterdag ? Sedert de VIIIe eeuw. Inderdaad, het is in de VIIIe eeuw dat men te Rome de klokken niet meer luidde tijdens de passie van Christus. Men moest echter wachten tot in de XIIIe eeuw alvorens dit gebruik tot over heel Europa was doorgedrongen.

Het is een zeer mooi gebruik en er is wel niemand die niet graag de klokken het mooie feest van Pasen hoort aankondigen !

ZING MET ONS MEE

DEZE klokken zingen een vrolijk en mooi lied. Voeg al de klokken bij elkaar in juiste volgorde en je vindt de eerste regels van dit lied. Let op, de lettergrepen zijn niet juist gescheiden! Foei ! Zeg niet dat je het niet gevonden hebt of dat je het lied niet kent. Men zingt toch in noord en zuid :

DAN MOCHT DE BEIAARD SPELEN VAN AL UW TORENTRANSEN...

DE 3 MUSKETIERS

Richelieu stelde d'Artagnan voor in zijn dienst te treden. Onze held weigert en verneemt dat hij zich aldus blootstelt aan de schrikkelijke wraakplannen van lady de Winter.

MILADY KOMT IN AKTIE...

(139) DE week daarna schouwde Lodewijk XIII de troepen die te La Rochelle in de slag zouden worden geworpen. De Garde rukte op. De Musketiers met Athos, Porthos en Aramis zouden pas later vertrekken en Zijne Majesteit escorteren. Terwijl d'Artamet zijn compagnie naar het slagveld oprukte, verloor Milady haar tijd niet. Integendeel, zij had zich te paard op een bepaalde plaats opgesteld, en wees met de vinger naar d'Artagnan. Naast haar stonden twee mannen met boeventronie. Milady was er zeker van dat haar bevelen zouden uitgevoerd worden, en reed in beste stemming naar huis terug. De twee boeven die haar vergezelden sprongen te paard en volgden de Garde van op veilige afstand.

(140) D'Artagnan was nog maar acht dagen te La Rochelle, toen hij reeds op zeer onaangename wijze aan Milady herinnerd werd. Het was bij valavond dat onze vriend een wandeling maakte niet ver van het kamp. In de stralen van de ondergaande zon zag hij plotseling achter een haag de loop van een musket blinken. De Gascogner begreep onmiddellijk dat die musket daar niet vanzelf was gekomen, en besloot de benen te nemen. Op ditzelfde ogenblik echter ontwaarde hij aan de andere kant van de weg achter een rots, een tweede musket. Hij was in een valstrik geraakt. De jongeman verloor de eerste musket niet uit het oog, en toen de loop zakte liet hij zich vallen...

(141) EEN kogel floot rakelings langs zijn hoofd. D'Artagnan sprong op en was weg alvorens uit de tweede musket een schot in zijn richting werd gelost. De Gascogner vloog op zijn eerste aanrander toe vooraleer deze de tijd had gekregen zijn wapen opnieuw te laden. De bandiet bood niet lang weerstand, en smeekte om genade. « Dood mij niet, edele heer, smeekte hij, ik zal u alles vertellen. » — « Schurk ! riep d'Artagnan, vlug, wie betaalde je om mij te vermoorden ? » — « Een vrouw die ik niet ken, antwoordde de bandiet, meer dood dan levend. Ik weet alleen dat men haar aanspreekt als Milady. » De Gascogner verbleekte en bekeek de schurk zwijgend.

(142) MILADY liet dus geen kans onverlet om haar wraak te koelen. Hij werd er koud van. « Vooruit, schurk, kom mee! zei de Gascogner. Om de tweede aanrander, die intussen ongetwijfeld de vlucht had genomen, bekommerde d'Artagnan zich niet. Hij keerde naar het kamp terug en leverde de betaalde moordenaar aan de overheid uit. Een uur later, alweer hersteld van zijn emoties, kroop hij onder de dekens. Hij voelde zich gerust. Hij meende dat Milady het geen tweede keer zou wagen. Arme d'Artagnan ! Neen waarachtig, hij kende Milady niet. Enkele dagen later meldde men dat de Musketiers weldra zouden toekomen. D'Artagnan was in de wolken. Eindelijk zou hij zijn goede vrienden terugzien.

(143) HET verwonderde hem dus helemaal niet de volgende dag twaalf flessen Anjouwijn te ontvangen van een zekere Godeau, hotelier te Villeroy, bij wie de musketiers onderweg gelogeerd hadden. « De heren Athos, Porthos en Aramis, zo luidde de brief van Godeau, vonden mijn wijn zo fijn dat zij me gevraagd hebben er u enkele flessen van te bezorgen. De Gascogner gelukkig met dit geschenk, verwittigde dadelijk zijn vrienden van de Garde. Knechten kwamen aandraven met kruiken en glazen. Een van de dienaars goot een scheut wijn in een glas en proefde er van. Enkele ogenblikken later werd de man lijkbleek, hij hield zijn buik met beide handen en stortte kreunend neer.

(144) D'ARTAGNAN huiverde. « Milady, fluisterde hij, nogmaals Milady. Dat is verschrikkelijk! En zeggen dat ik dit vergif aan al die edellieden wou te drinken geven ! » Hij hielp de knecht, die gelukkig te weinig van de wijn had gedronken om in levensgevaar te verkeren. De ogen van D'Artagnan schoten vonken. Hij was buiten zichzelf van woede. « Dat serpent ! Tussen ons is het van nu af oorlog ! Een oorlog op leven of dood ! » Hij gooide de wijnflessen stuk. Nauwelijks was hij hiermee klaar of de deur werd opengegooid en de drie musketiers, Athos, Porthos en Aramis, stonden voor hem. Ze waren reeds op de hoogte van het drama...

(Wordt voortgezet.)

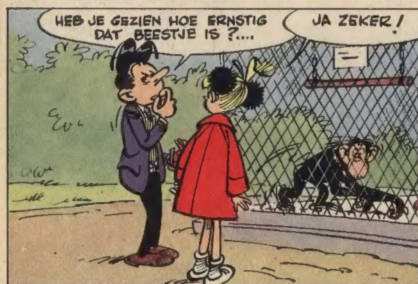
Ton en Tinneke

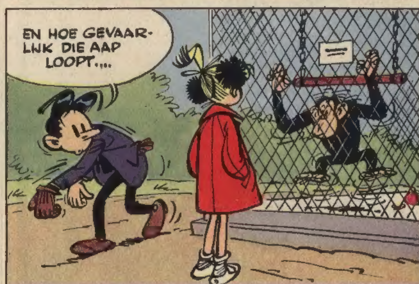

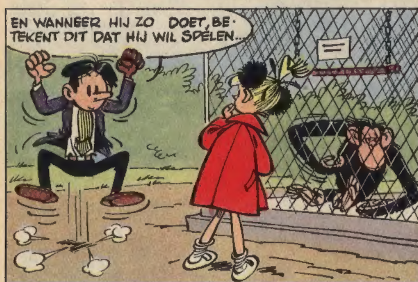

DOOR Franquin

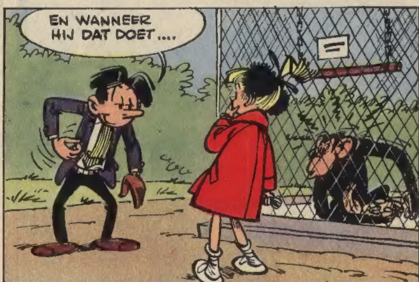

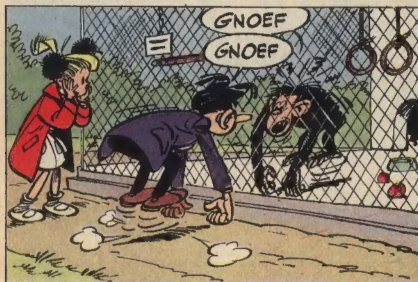

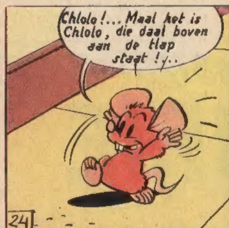

DE AVONTUREN VAN CHLOROPHYL

GEEN SALAMI VOOR PHILOMEEN

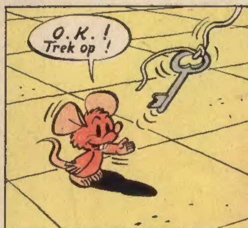
TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

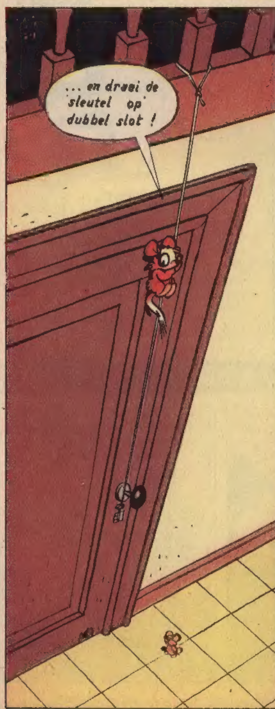

(Wordt voortgezet.)

ONDER ONS VERMA

TER STEMBUS VOOR KUIFJE

NU je met vakantie bent, en over heel wat vrije tijd beschikt stel ik je voor mij eens je opinie over ons blad te bezorgen. Daarom geef ik je de kans voor de verschillende verhalen te stemmen.

In dit speciaal Paasnummer ligt een stembulletin. Achter elke titel mag je een enkel puntje zwart maken, naar gelang je het verhaal « heel veel », « veel », « een weinig » of « helemaal niet » waardeert.

Vraag ook aan je ouders hun stem te willen uitbrengen over de morele, opvoedkundige, instruktieve en artistieke waarde van « Kuifje ».

Vergeet natuurlijk niet zo duidelijk mogelijk, en liefst in drukletters, je naam en voornaam, ouderdom en volledig adres te vermelden op je stembulletin. Een geschenk ter waarde van 50 Kuifje's punten (een reeks nieuwe aardrijkskunde-chromo's) zal toegestuurd worden, aan al wie aan deze stemming deelneemt.

Let op : Stuur je stembulletin terug vóór 11 April a.s. (11 mei voor het buitenland en Kongo). De briefkaart moet in België met een postzegel van 1,20 F. voorzien worden.

En nu aan het werk!

Kuifje

IK KAN HET NIET OVER MIJN HART KRIJGEN

« Kuifje » zo maar af te schrijven, laat Hubert Opdeweert, van Lier, mij weten. Sedert mijn zeven jaar neem ik « Kuifje », en ik ben er zó aan gehecht, dat ik het niet meer kan missen, alhoewel ik zo weinig tijd heb, en mijn studies mij erg in beslag nemen ! »

Dergelijke briefjes doen mij buitengewoon veel genoegen !

MACHTIG LEUK

IK ben pas geabonneerd op « Kuifje », en ik kan niet nalaten je even te schrijven hoe machtig leuk ik je blad vind », zo meldt Rob Engels, van Scheveningen (Holland).

Toon dit nummer van « Kuifje » aan een vriend die ons blad nog niet kent. JE BEWIJST HEM EEN DIENST !

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

KEN WIJ ONS BEST!

DE ZONEN VAN LAMBIK

DIE SCHOTTEN TOCH!

MAC SWEET heeft in zijn kelder eten staan, dat ongeveer veertig jaar oud is. Hij wil het graag opeten, maar vreest dat het giftig is. Zijn vrouw geeft een stukje aan de hond en zegt:

— Als die er niet van sterft, zullen wij er ook niet van sterven.

De hond schijnt er geen hinder van te hebben, en Mac en zijn vrouw eten hun buikje vol. Wanneer ze gegeten hebben komt plotseling de zoon binnengelopen en roept:

— Onze hond is dood...

Mac schreeuwt van angst, en zijn vrouw valt flauw. Hun zoon vervolgt echter:

— Ja, hij is overreden!

Enige tijd later schrijft Mac Sweet naar de redactie:

« Mijnheer, als u niet ophoudt met flauwe moppen over ons te schrijven, dan zal ik mij genoodzaakt zien uw blad bij mijn buren niet meer in leen te vragen! »

DE VINGERS!

LIESJE, als men vier vingers van tien afneemt, hoeveel houd je er dan over?

— Ik weet het niet, juffrouw.

— Hoeveel vingers heb je, Liesje?

— Tien, juffrouw.

— Wel, denk eens na: als je er vier mist, wat heb je dan?

— Geen pianoles meer, juffrouw!

(Arlette van der Stallen, Sint-Niklaas-Waas.)

GELUK

Mijnheer Janssens: Ik ben de enige overlevende van die treinramp...

Mijnheer Pieters: Hoe kon je aan dat ongeluk ontsnappen?

Mijnheer Janssens: Wel, ik heb de trein gemist!

(Rob. Engels, Scheveningen.)

EERSTE KLAS

Het zoontje van de treinwachter komt thuis.

— Wel, hoe bevalt het je daar?

— Het is geen goede school, zegt de kleine.

— En waarom niet?

— Ze zeiden dat ik in de eerste klas mocht, maar er staan slechts houten banken!

(Michel Busschots, Duffel.)

DE TEST VAN DE WEEK

HEB JE ORDE?

MEN zegt wel eens dat wanorde mooi kan zijn, dat het iets artistieks heeft maar ik geloof dat men de ware schoonheid hiervan een beetje overdrijft. Ik meen dat het beter is wat orde te hebben. Orde spaart veel tijd uit. Wanneer je iets nodig hebt, weet je onmiddellijk waar het ligt, als je orde hebt.

Antwoord op onderstaande vragen met ALTIJD: 3 punten, SOMS: 1 punt en NOOIT: 0 punten.

1. **In de veronderstelling dat je een eigen kamer hebt, is ze steeds netjes in orde? . . . .**
2. **Kan je de schuiven opentrekken zonder dat alles er uitvalt? . . . .**
3. **Zijn je boeken metodisch geklasseerd? . . . . . .**
4. **Vind je wat je nodig hebt zonder er lang naar te zoeken? . . . .**
5. **Kan je iemand precies uitleggen waar een bepaald voorwerp zich in je kamer bevindt? . . . .**
6. **Je bent een postzegelverzamelaar, klasseer je je zegels nu ook regelmatig? . . . .**
7. **Heb je de gewoonte je kleren netjes weg te hangen, alvorens je slapen gaat? . . . .**
8. **Als je ergens wanorde ziet, heb je dan lust dadelijk de boel in orde te brengen? . . . .**
9. **Ben je ontevreden als iemand van je familieleden het voorwerp dat hij je ontleend heeft, niet op zijn plaats terug zet? . . . .**

Totaal . . .

Hebt u kip?

Ja, mijnheer!

Is ze goed?

Ze is erg smakelijk!

Niet te oud?

Heel jong, mijnheer!

Mals?

Zacht als boter, mijnheer!

Goed gepluimd?

— Als bij de kapper, geen haartje meer, mijnheer!

Breng me dan een vleugel!

— Linker of rechter, mijnheer?

Inspekteur tot leerling:

— Hoe heet jij?

— Juul, mijnheer de inspekteur.

— Julius moet je zeggen. Hoe kan je zo'n schone naam bederven.

En tot een andere leerling die Jan heet:

— Hoe heet jij?

— Janius, mijnheer de inspekteur.

De inspekteur wordt boos en roept tot leerling Otto:

— Hoe heet jij daar?

— Ottobus, meneer.

DE VERSTROOIDE RUITER

DE baron is een hartstochtelijk paardrijder maar vreselijk verstrooid.

Eerste reiziger: Meneer, u ziet zekers iets heel bijzonders door uw bril.

Tweede reiziger: Ja, ik zie een reusachtige aap.

Eerste reiziger: O, ik snap het al! 't Is waarschijnlijk spiegelglas.

(Simon Hillewaere, Antwerpen.)

TE LANG!

Een gek op pensioen heeft het in zijn hoofd gekregen van zijn kamer op de derde verdieping langs het venster te vluchten. Hij scheurt zijn lakens stuk en bindt deze aaneen. Hij daalt af, maar wanneer hij bemerkt dat hij onderaan een heleboel lakens te veel heeft, zegt hij: « Zoudt g'er niet van omver vallen, nu is mijn koord te lang!... en hij kruipt terug naar boven!

(Michel Peelermans, Dilbeek.)

ZIGEUNERS

— Zo, draag je zokken tegenwoordig?

— Had je dat niet gezien? Al zes maand draag ik deze!

(Herman Deben, Antwerpen.)

KOM MEE NAAR DE POSTILJON OM DE ANTWOORDEN OP DE TEST

DOOR WILLY VANDERSTEEN

Ween maar niet! Ik breng dat dadelijk in orde!

Vooruit, hennetjes! En leggen om ter meest, hoor!

DE AVONTUREN VAN ALEX

TEKST EN TEKENINGEN

DE TIARA VAN ORIBAL

VAN JACQUES MARTIN

Het gespan van onze vrienden botst met grote snelheid tegen een rotsblok...

(Wordt voortgezet.)

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY

DE VIER WOESTIJNRATTEN

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

De burgers van Wood City maken zich gereed om de gouverneur feestelijk te ontvangen. De sheriff heeft zijn beste jasje aangetrokken en is vreselijk zenuwachtig...

(Wordt voortgezet.)

DE LENTE KOMT MET BLOEMEN

KAN je je een lente voorstellen zonder bloemen? Neen, dat lijkt je onmogelijk en toch is het eens zo geweest. Heel, heel lang geleden vond men op aarde alleen mos en mosachtige kruiden. Later volgden de planten wier stammen voor een deel houtachtig waren en nog later kwamen de moeraswouden. Zowat driehonderd miljoen jaar geleden heerste er in onze streken een tropisch klimaat en groeiden er uitgestrekte wouden. De bomen waren hoog en hadden een kleine sierlijke kruin die geen schaduw gaf. We ontdekken om dit tijdstip de eerste naaldbomen, we vinden amphibieën, duizendpoters, schorpioenen en spinnen. Libellen zo lang als een arm en eendagsvliegen so groot als een hand, maar... geen bloemen. Daarvoor moesten we nog duisenden jaren wachten. Wie een tuintje heeft, weet hoe prettig het is na de barre winter het eerste groen te ontdekken en het eerste sneeuwklokje dat zijn kopje opsteekt. Het zijn de crocussen die de eerste kleurige, blijde vlek vormen in onze tuin. Zet de purpere, violetblauwe en gele crocussen als een lentebode in de huiskamer. Niet in een vaas, döch in een ondiepe schaal uit aardewerk die je vult met zand- en leemgrond (meer zand dan leem). Je steekt de bloemen er met de knol in. Tussen een dikke laag fris mos blijven ze ook heel lang mooi.

De hyacint, blauw als Delfst porselein, rozerood of sneeuwwit, verrast ons met haar oosters parfum, een parfum dat haar afkomst verraadt. Ze komt uit het oosten en is bij uitstek een kamerbloem. Kweek ze niet op die hoge, onmogelijke vazen! Zet ze in een ondiepe schaal tussen zand- en leemgrond (de knollen slechts voor driekwart bedekken) of plant ze tussen kiezel en een dikke laag vochtig mos.

De lange en boeiende geschiedenis van de tulp ken je. Je weet dat de tulp in de XVII° eeuw een beurswaarde had en duurder verhandeld werd dan goud en zilver en je weet ook dat ze de laatste jaren zowat het « visitekaartje » van Holland is geworden. Een tijdlang was men dol op bontgekleurde tulpen, thans zijn de éénkleurige meer in de mode. De stengel moet lang en stevig, de bloem groot en vast zijn. Alhoewel je tulpen best samen met enkele witte narcissen, gele paasbloemen of een paar wilgenkatjes in een vaas kan schikken, staan ze beter alleen. Kies een vaas die niet te hoog is en een brede rand heeft. Tulpen worden niet graag vast op elkaar geperst. De dubbele tulpen met kleine, dikke stengel, zoals bv. de Coca (vermiljoenrood met geel randje), Eros (zachtrose), de Uncle Tom (granaatrood) staan beslist het mooist in een schaal uit aardewerk tussen mos en kiezel. Je mäg ze heel dicht bij elkaar planten, zodat ze van ver een grote, veelkleurige waaier vormen. Zorg er voor dat het mos VOCHTIG is.

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

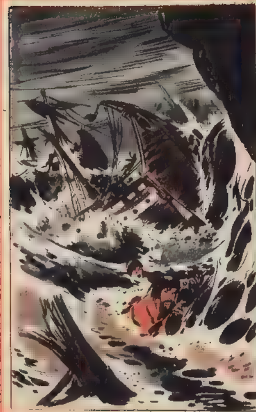
SOMBERE WOLKEN AAN DE HEMEL VAN HELLAS

INDIEN je een oogslag werpt op een kaart van West-Europa, merk je al dadelijk dat België en Holland kleine landen zijn met machtige buren. Frankrijk en Duitsland zijn inderdaad veel uitgestrekter. In de Oudheid was Griekenland een minuskuul landje in verhouding tot zijn reusachtige buurman Perzië. Het is daarom dat er een golf van paniek door het kleine, zwakke Griekenland ging, toen afgekondigd werd dat de Grote Koning van Perzië zijn legers het bevel had gegeven op te rukken en Hellas te verwoesten...

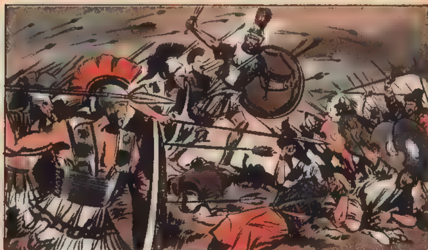
1. - HET VERRAAD VAN HIPPIAS

HET was in het jaar 495 voor J.-Chr. Darius, de Grote Koning, zat aan een rijk beladen tafel, maar had geen honger. Hippias, de verrader Hippias, zat naast hem en herhaalde voor de tiende keer : « Ja, o Grote Koning, dat hebben de inwoners van Athene gedaan. Zij hielpen de rebellen van Milete, die alhoewel Grieken, uw onderdanen zijn. En daarbij bleef het niet, de Grieken hebben bovendien Sardes te vuur en te zwaard gezet ». « Ik zal me wreken ! », antwoordde Darius.

2. - SLECHT NIEUWS

DE Grieken hadden inderdaad de fout begaan de rebellen van Milete (Miletus) in Klein-Azië te helpen. Milete was niettemin gestraft, en de Grieken betreurden nu hun lichtzinnigheid. Donkere wolken stapelden zich op aan de hemel van Hellas. De Grote Koning mobiliseerde zijn reusachtig leger, en men vernam dat zijn schoonzoon, Mardonius, met een geweldige vloot was uitgezeild naar Griekenland, maar dat een vreselijke storm zijn schepen had te pletter geslagen tegen de Athosberg. Des te beter!... Daarmee was Griekenland echter niet gered, want een nieuwe vloot van 600 schepen en 100.000 krijgers zeilde op Attika toe. Vreselijk !

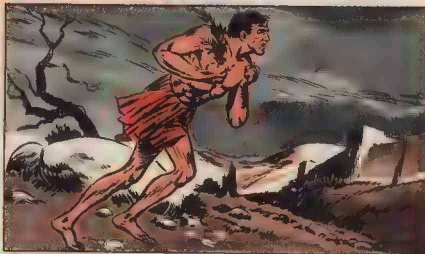
3. - EEN TEGEN TIEN

HET nieuws was juist! Het Perzische leger was op 40 km van Athene in de Marathonvlakte aan wal gestapt. De Grieken hadden slechts 10.000 krijgers en tien generaals, die om de beurt gedurende een dag het bevel voerden. Een van hen, Miltiades, gaf het bevel tot de aanval. Het was een fantastische slag, waarbij de Grieken het vijandelijk leger versloegen. Het was de slag van Marathon, van 490 voor J.-Chr., de eerste van de Medische oorlogen.

4. - OM ATHENE TE REDDEN

TE Marathon gedroegen de Grieken zich als helden. Een van hen, Kuneghiros, zag dat de Perzen wilden inschepen en trachtte te verhinderen dat de vaartuigen zee kozen. Hij sprong in zee en greep een schip vast bij de boeg. Zijn kameraden hielpen hem en hij slaagde er in het schip aan wal te houden. Toen zwaaide een Perzisch soldaat zijn bijl, maar Kuneghiros liet niet los. Zijn hand werd afgeslagen en bleef aan de boeg van het schip hangen... Waarom wou men de Perzen beletten in zee te steken ? Omdat zij om Attika konden heen varen en Athene overvallen. Men moest de burgers van Athene dadelijk op de hoogte brengen.

5. - DE EERSTE MARATHON

EEN soldaat werd met de boodschap belast en liep van Marathon naar Athene, dit wil zeggen twee en veertig kilometer in één trek. De inspanning, welke hij daarvoor had moeten leveren, was te groot geweest en toen hij in de stad toekwam, had hij nog net de kracht met een lauwertak te zwaaien. Dan zeeg hij uitgeput neer en stierf. De bevolking van Athene had echter zijn gebaar begrepen. De stad was gered.

(Wordt voortgezet.)

De GEZANTEN VAN MARS

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

De geheimzinnige personages die Lambik konden wijsmaken dat ze Marsbewoners waren, zijn in werkelijkheid bandieten. Zij ontvoerden zes geleerden en eisten een losgeld. Lambik zet hen na en het Franse leger komt in aktie...

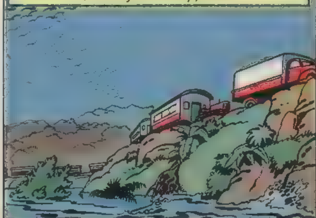
POM EN TEDDY BELEVEN NIEUWE AVONTUREN IN INDIA

DE ZWARTE TALISMAN

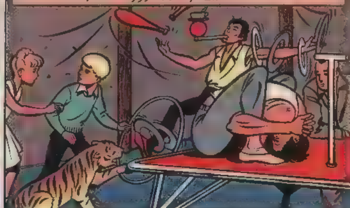
TEKST EN TEKENINGEN VAN FRANS CRAENHALS

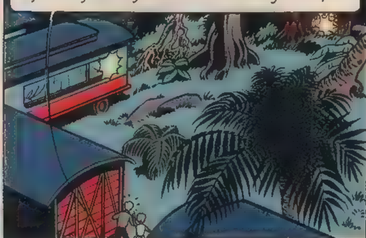
De cirkus is op weg naar Janagar, waar voor de maharadja een voorstelling zal gegeven worden. Tijdens de reis doen zich talrijke incidenten voor...

(1) Hij is het!.. Hij is het!

(Wordt voortgezet.)

Hallo Hallo, hier LUC VARENNE !...

DE RENNERS VAN DE RONDE VAN VLAANDEREN LUIDEN DE PAASKLOK

De Waalse Pijl 1954. — Op de weg Cenay-Marche zijn vier renners ontsnapt. Je herkent beslist Germain Derycke, Hugo Koblet en L. Van Looy.

DE winter is uit en dit betekent dat het groot seizoen voor de wielrenners begint. Het hors-d'œuvre kregen we reeds : Parijs-Nice en Milaan-San Remo. Voor het Paasfeest komen we naar België om de Ronde van Vlaanderen te volgen. Men moet toegeven, dat de Belgische organisators van de Ronde zich flink uit de slag trekken en er zelfs in gelukt zijn in dat vlakke Vlaanderen enkele heuvels op te duikelen. In het westen was de oogst vanzelfsprekend zeer mager, doch in Geeraardsbergen vonden ze iets naar hun tand : de beroemde « muur van Geeraardsbergen ».

HET is een smalle straat die steil omhoog loopt. Het is daar dat de koers gewonnen of verloren wordt. Daarbij krijgen we dan nog de Edelare, de Kwaremont en de Kluisberg. In vergelijking met de « muur » zijn ze echter eerder onschuldig. Ik heb me daar eens kunnen rekenschap van geven tijdens een Ronde van Frankrijk die over de « muur van Geeraardsbergen » liep. De Luxemburger Goldschmidt slaagde er daar in al zijn rivalen af te schudden en de rit alleen uit te rijden. Ik zag er veel renners van hun fiets stappen en men kreeg de indruk dat het een cyclo-cross was !

AL DE GROTE RENNERS OP POST

DE Ronde van Vlaanderen heeft een goede naam in de wielerwereld en alle grote renners laten er zich voor inschrijven. Wie deze ronde wint of bij de eersten eindigen kan, maakt een goede kans uitgekozen te worden voor de Ronde van Frankrijk.

Vorig jaar ging Louison Bobet te Wetteren met de pluimen lopen. Dat was een sensatie, want je moet weten dat de Fransen er nog nooit in geslaagd waren een « Ronde van Vlaanderen » te winnen. « Ik zal dan de eerste zijn », moet Bobet gezegd hebben voor hij startte en hij hield woord : hij kwam eerst over de eindmeet. De overwinning hing nochtans aan een zijden draadje. Drie renners — en welke renners — kwamen op de eindmeet toe, Bobet, Van Steenbergen en Hugo Koblet. Wie zou winnen ? Logisch was dat de beste sprinter het haalde en dat was ongetwijfeld onze Rik Van Steenbergen... Koblet schoot plotseling vooruit als een gek achterna gezet door Bobet. Net wat Van Steenbergen hebben moest, meende men. Hij kon zich nu door die twee puike renners laten slepen en op het laatste nippertje een machtige spurt inzetten. Het viel anders uit. Bobet hield dapper stand en kon Koblet voorbij steken. Hij schreef zijn naam in het gulden boek van de Ronde.

RIK VAN STEENBERGEN OF BOBET ?

KWATONGEN beweerden dat Rik niet alles gaf wat hij kon en Bobet daarom overwon... Ik ben van mening dat dit een vergissing is. De beste, de sterkste renner overwon. Rik was op dat ogenblik niet zo sterk en niet zo wilskrachtig als Bobet, want hij had te veel van zijn krachten gevergd in de wintervelodrooms. Er komt een tijd, waarop zelfs de sterkste te veel heeft gevergd van zijn spieren en zenuwen en de duimen moet leggen... De Ronde van Vlaanderen is niet gemakkelijk te winnen ! De wegen zijn alles behalve goed, gewoonlijk giet het water en hebben de renners af te rekenen met een nijdige ijskoude wind.

★

WIE WINT DIT JAAR ?

VERMITS er veel knappe renners zullen deelnemen is het moeilijk een pronostiek te maken. Normaal moet deze harde, lange rit gewonnen worden door een renner die heeft deelgenomen aan Parijs-Nice en Milaan-San Remo, m. a. w. door een renner die goed voorbereid en fit is. Mijn voorkeur gaat naar Germain Derijcke.

LUC VARENNE ANTWOORDT :

JEF VAN BRUSSEL : Meert is de beste na-oorlogse keeper. Mermans is een van de beste spelers die België ooit heeft gehad. René Vignal is te zwak. Hij wordt te dikwijls gewond. Het aantal keren dat aan de schouders werd geraakt is niet te tellen. Zonder deze handicap zou hij de beste Franse doelwachter zijn.

R. VANDERVEKEN : In 1930 won André Leduc de Ronde van Frankrijk.

M. BRUNENS : Ik vrees een beetje voor Washer, maar toch koester ik de hoop dat hij voor de Davisbeker puike matchen zal leveren.

FR. BOEYKENS : Ik geloof dat de Mechelse voetbalklub zich uit de slag zal trekken. De beste spelers van de twee Mechelse ploegen zijn : Van der Auwera en Lemberechts.

Luc Varenne

Het Sprookje van de MARIMOS

DIT is de geschiedenis van de marimos, een geschiedenis zo mooi als een sprookje en echt gebeurd. Alle Japanners, van de mikado tot de armste boer, hebben het hunne bijgedragen om dit sprookje waar te maken.

IEDEREEN weet dat de Japanners ontzettend veel houden van bloemen, planten en dieren. Die liefde is hen diep ingeworteld. Ze maakt deel uit van hun dagelijks leven, van hun zeden en hun gebruiken. Toen de regering van Tokio deze alarmkreet de wereld instuurde : « Japanners, redt de marimos ! » vond ze onmiddellijk weerklank bij de bevolking.

Maar laten wij beginnen met het begin. Het was in het jaar 1897 dat men in de wateren van een meer op het eiland Hokkaïdo een zeer geheimzinnig ding ontdekte, dat marimos geheten werd. Marimos betekent pelskluwen, en die naam is zeer goed gekozen, want de marimos is bolvormig, zacht en zijïg als de pels van een dier. De grootte varieert van een noot tot een tennisbal. Dat pelskluwentje nu is voortdurend in beweging. Het zweeft vertikaal in het water van de oppervlakte naar de bodem en van de bodem weer naar de oppervlakte. Deze zwevende beweging gebeurt met zoveel regelmaat dat de vissers van het Akanmeer dachten dat er in de marimos een goede geest woonde, geschapen door de goden om de ongenadige en onophoudelijke loop van de tijd te symboliseren. Japanse geleerden bestudeerden de marimos en kwamen tot de vaststelling, dat men hier niet met een diertje maar met een kleine soort alge te doen had. Wanneer de marimos op de bodem van het water ligt ademt hij de zuurstof uit, die zich in zijn pels ophoopt en opzwelt. Zodra het volume van zuurstof groot genoeg is om het gewicht van de marimo te kompenseren, stijgt het kluwentje op en springt uit het water als een balletje. De zuurstofbelletjes springen uiteen in de lucht, de marimos wentelt om zijn as en ademt gedurende deze omwenteling lucht in. Dan zinkt hij weer naar de diepte. Hier verteert hij de koolstof, de zuurstof vormt de belletjes in zijn pels en hij stijgt weer op.

De Japanners, die de kleuren van bloemen en bladeren zo prachtig kunnen harmonieren en die zulke mooie miniatuurtuintjes maken, waren vanzelfsprekend onmiddellijk gecharmeerd door die grappige marimos. In ieder huis, in iedere vijver zag men ze weldra. In het meer op Hokkaïdo vond men spoedig bijna geen marimos meer. In 1947 werd er een wet afgekondigd om deze nationale schat te bewaren en men verbood de marimos te veranderen in speelgoed. Maar wetten volstaan gewoonlijk niet om een nationale schat te behoeden. Men verkocht de marimos op de zwarte markt en 's nachts doken vissers in de wateren van het meer om de marimos tegen zuiver goud te verkopen. Sommige toeristen betaalden duizenden frank per stuk. Toen had de regering het gelukkig idee een beroep te doen op de vaderlandsliefde en de gevoeligheid van de Japanners. En dat was een sukses ! Men vroeg aan de bezitters van marimos om hun schat in de politiekantoren af te geven. Men zou er goed voor zorgen, en de Staat zelf stond er borg voor dat de algen weer naar hun meer van herkomst zouden gebracht worden. Honderdduizenden marimos werden afgegeven en de Japanse luchtvaart, de spoorweg, de zeevaartmaatschappijen waren bereid om deze eigenaardige plant gratis terug naar Hokkaïdo te brengen.

Dank zij de liefde van een heel volk voor de natuur kon de sierlijke marimos gered worden.

KUIFJE'S LOTOSPEL

Kuifje · Bobbie · Kapitein Haddock · Jansen · Jansens · Zonnebloem · Bianca Castafiore · Joko

Kwik · Agent 15 · Flupke

Jo · Jetje · Abdoellah · Blake · Mortimer · Olrik · Prosserabenstein · Septimus

Nasir · Het Gele Teken · Pom · Teddy · Indra · Tijl Uilenspiegel · Jan · Philomeen

Alex · Arbaces · Tarass Boulba · Puck · Mustapha · Het Spaanse Hook · Tonin · Pikske

Enak · De Tiara · Gopal · Maggy · 't Prinske · De Hofmaarschalk · Lamme Goedzak · Confetti

Lefranc · Suske · Wiske · Lambik · Foerak · De Schim · Philips van Beerse · De Zwaardvis

Chick Bill · Kleine Poedel · Dan Cooper · De Blauwe Driehoek · Chlorophyl · Ton · Meester Mus · Minimum

Dog Bull · Kid Ordinn · Sanders · Koko · Torpedo · Tinneke · Nicodemus · Line

Johan de Witte Ruiter · Pul · IJzervreter · Medor · De Gouden Sphinx

MAAK ZELF JE LOTO

NEEM een stuk karton en strijk over heel de oppervlakte een goede soort kleefstof uit. Vergeet vooral de randen niet in te strijken. Kleef nu de dubbele bladzijde van ons Lotospel op dit karton, leg daarover enkele zware boeken en laat goed drogen.

Nu moet je nog slechts de pionnen uitknippen en de zes kaarten. Voor de pionnen kan je een ronde staaf kopen van 80 cm en 2 à 3 cm diameter. Hieruit laat je nu ronde schijfjes zagen van 1 centimeter dikte. Op ieder van die ronde schijfjes plak je nu een vignette.

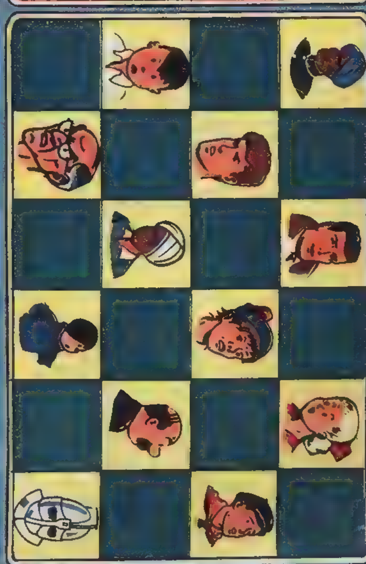
SPELREGELS

JE kan het spelen met twee, drie of zes spelers. De spelleider houdt op zijn knieën onder de tafel het zakje of de doos met de pionnen, haalt ze er een voor een uit en kondigt aan.

De speler welke het eerst al de vakjes van zijn kaart (of kaarten) kan vullen heeft gewonnen.

Ik wens jullie veel pret vrienden!

HET EILAND VAN DE RODE GODEN

HET was op 5 april 1722 dat Jacob Roggeveen en zijn zeelui na een maandenlange vaart aan wal stapten op een eiland. Het eiland stond op geen van hun kaarten vermeld en daarom noemden zij het Paaseiland ter ere van het feest dat ze die dag vierden en omdat ze zo gelukkig waren eindelijk land te zien en drinkwater te kunnen opdoen.

JACOB Roggeveen was niet gekomen om dat eilandje verloren in de Stille Oceaan te ontdekken, hij zocht het grote, geheimzinnige en onbekende Zuidland. Roggeveen was afkomstig van Middelburg en meester in de rechten. Van zijn vader, Arent, had hij het verlangen geerfd nieuwe landen en onbekende volkeren te ontdekken. Toen Jacob met drie schepen van de West-Indische Compagnie uitvoer op zoek naar het onbekende Zuidland, verwezenlijkte hij eigenlijk de droom van zijn vader.

Roggeveen trok met z'n volk op zoek naar drinkwater en... wat vonden de stoere zeebonken? Reusachtige stenen beelden uit één blok gehouwen. Het waren menselijke gedaanten met zeer ernstige, plechtige uitdrukking op het gelaat, scherpe neus, diepliggende ogen en een strenge mond, waarop zo iets als een grijnslach te lezen was. Soms hadden ze nauwelijks zichtbare armen, doch meestal was heel hun lichaam van hals tot hiel als het ware in een strak, stijf gewaad gehuld. En, boven op dat strakke, ernstige gezicht een grote rode hoed in de vorm van een cylinder. Er waren ook beelden zonder hoed. Stel je de verbazing van die Hollanders voor!

WONDERLIJK EN GEHEIMZINNIG

DEZE woorden schreef Roggeveen in zijn logboek en thans zijn de stenen goden van het Paaseiland nog altijd even geheimzinnig. De mensen, die langs de kust van

het eiland woonden, waren naakt, goed gebouwd en bruin van huidskleur, sommigen met blauwe tatouages. De inboorlingen, die meer landinwaarts huisden, waren « deftig gekleed met enige stoffen van allerhande coleuren ».

De Hollanders en Zeeuwen, met hun blank en blozend gezicht en blond of ros haar, maakten een geweldige indruk op de primitieve bevolking. De Paaseilanders meenden met goden te doen te hebben...

WAAR KOMEN ZE VANDAAN ?

VIJFTIG jaar na Roggeveen stapte de Engelsman Cook en nog later de Fransman La Perouse er aan land en, net als Roggeveen, braken ze zich het hoofd over die goden. Volgens Roggeveen waren er Paaseilanders, welke de beelden aanbaden met rook en vuur, volgens de latere ontdekkingsreizigers schonken zij niet veel aandacht aan die reusachtige en vreemde beelden. Het staat wel vast dat de inwoners van het Paaseiland ze niet hadden gebeeldhouwd of opgericht. De goden zijn van vijf tot twintig meter hoog en wegen van vier tot twintig ton. Ze zijn het werk van reuzen, van reuzen met een veel hogere graad van beschaving dan die van de primitieve mensen op het eiland aangetroffen. De beelden zijn uit lavasteen gehouwen en dat is te verklaren, want het eiland telt enkele dode vulkanen. Blijft de vraag hoe werden ze gehouwen ? Alleen met primitieve stenen werktuigen ? Men vond op het eiland inderdaad geen enkel ijzeren of bronzen werktuig... Hoe werden ze naar hun standplaats gevoerd ? Zelfs nu nog, met alle technische middelen, waarover wij beschikken, zou het moeilijk zijn de beelden te vervoeren zonder ze te beschadigen. We voelen ons voor die beelden net zo verbluft en zo klein als voor de pyramiden van Egypte en we veronderstellen dat honderden, misschien duizenden mensen de reusachtige beelden met koorden uit gras gemaakt, voortsleurden; mogelijk gebruikten ze ook hefbomen. Waar kwamen nu de mensen die de goden maakten en voortsleepten vandaan ? Dat is een groot raadsel...

UIT INDIA OF UIT ZUID-AMERIKA ?

DE etnografen hebben altijd veel belangstelling getoond voor dat klein, verloren eiland dat thans aan Chili toebehoort. Volgens sommigen werd het eens bewoond door duizenden, misschien tien duizenden mensen van het blanke ras en men vraagt zich af of het eiland toen niet véél uitgestrekter was. Ten gevolge van een natuurramp zou een deel van het eiland in de golven verdwenen zijn. Men vond nl. ook kleine beelden in hout, in lavasteen en tafeltjes met hieroglyfen bedekt. De tafeltjes waren uit een houtsoort dat op het eiland onvindbaar was... Het kwam waarschijnlijk uit India, op een twintig duizend kilometer vandaan ! John Marshall vond in de vallei van de Indus dezelfde hieroglyfen die men op eigenaardige wijze moet lezen : na iedere regel moet men het tafeltje inderdaad omdraaien.

Thor Heyerdahl liet zich met zijn vlot, Kon Tiki, over de Stille Oceaan drijven om te bewijzen dat de bewoners van de Polynesische Eilanden (waartoe o.m. Tahiti, Cook, Phoenix, Manahiki en het Paaseiland behoren) afkomstig zijn uit Zuid-Amerika en rechtstreekse afstammelingen zijn van de Inca's.

Weinig geleerden zijn het met deze stelling eens. Maar in de veronderstelling dat de beelden gebeiteld werden door de Inca's, die immers een zeer hoge graad van beschaving hadden, blijft het probleem onopgelost, want in de tijd dat de Inca's zouden uitgeweken zijn, was het Paaseiland reeds een eiland dus... Het was niet een handjevol mensen dat deze beelden mijlen ver sleepte om ze ten slotte nog op hoge stenen voetstukken te plaatsen.

TOCH EEN ZUIDLAND ?

ROGGEVEEN was teleurgesteld, omdat zijn Paaseiland slechts 118 km2 groot was en geen aansluiting gaf met enig vasteland. « Indien er werkelijk een Zuidland is, zo schreef hij, moet men het tegen de Zuidpool zoeken ». Roggeveen had gelijk, doch pas nu zijn twaalf modern uitgeruste expedities op weg om dat land om de Pool te exploreren.

Bestond er eens een groot land dat de eilanden van Oceanië verbond met het vasteland van Zuid-Amerika en bloeide er hier een hoge beschaving ? Ja, zeggen sommige specialisten. Door een natuurramp verdronk het grootste gedeelte van dit uitgestrekt land en slechts hier en daar bleven enkele eilanden uit de Oceaan steken, zo o.a. het Paaseiland. En wie waren de mensen, welke dit land bewoonden en zo'n hoge graad van beschaving hadden ? Een mysterie... Zo men er in slaagt dit mysterie op te lossen, wordt het wellicht makkelijk het geheim van de Rode Goden te ontsluieren...

Enkele van die geheimzinnige godenbeelden (zonder rode hoed echter) tegen de flank van de Rano Raraku.

DE LOMBARD UITGAVEN

presenteren je :

HALLO VRIENDEN!
Voor het Paasfeest enkele sensationele albums

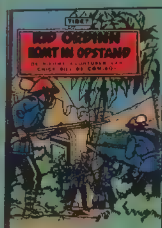

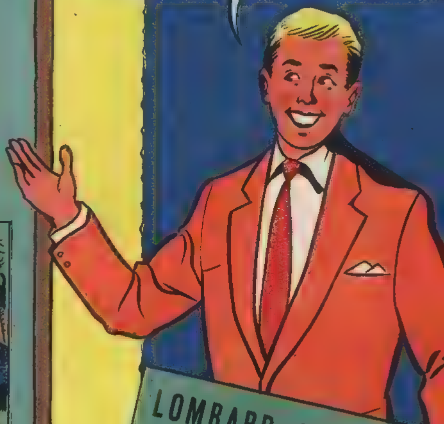

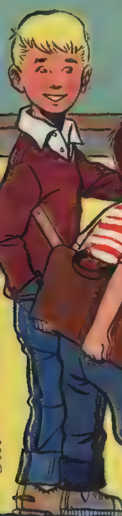

LOMBARD COLLECTIE

Het Gele Teken — E.P. Jacobs — 69,– F.
Het Geheim van de Zwaardvis I — E.P. Jacobs — 69,– F.
" " " II — E.P. Jacobs — 79,– F.
Het Geheim van de Grote Pyramide I en II — E.P. Jacobs — 69,– F.
Het Sein staat op Rood — Jacques Martin — 69,– F.
De Avonturen van Corentin I — Paul Cuvelier — 59,– F.
" " " II — Paul Cuvelier — 59,– F.
De Avonturen van Chick Bill :
– Chick Bill tegen de Onzichtbare — Tibet — 49,– F.
– De Kat zit in de Zak — Tibet — 49,– F.
– Doorbraak naar het Westen — Tibet — 49,– F.
– Kid Ordinn komt in opstand — Tibet — 49,– F.
Het eigenaardig geval van Mr. Van Meylbeke — Frans Craenhals — 29,– F.
De Petroleumkoorts — Frans Craenhals — 29,– F.

Iedere trimester een prachtig album met de ingebonden nummers van KUIFJE : 85,– F.
Laatst verschenen album : Nr. 26

Deze albums zijn verkrijgbaar bij alle boekhandelaars en in de Kuifje's Winkel, Lombardstraat, 24, Brussel.
Je kan ze ook bekomen door storting op P.C.R. 1909.16 van de Lombard Uitgaven.

In al de albums van de LOMBARD COLLECTIE VIND JE KUIFJE's BONS !

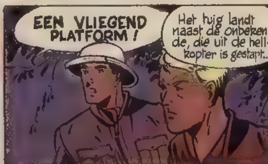
DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

DE MEESTER VAN DE ZON

TEKST EN TEKENINGEN VAN ALBERT WEINBERG

Om de geheimzinnige verschijnselen welke zich voordoen in de streek van het Arasmeer op te klaren, stellen Dan en Cartier ter plaatse een onderzoek in...

(Wordt voortgezet.)

GEHEIMAGENT S-32

EEN AVONTURENROMAN
DOOR ANDRE FERNEZ
Geïllustreerd door L. GRATON

HET EERSTE ALARM

Serge Gauvin werd er mee belast de identiteit van de leider van de organisatie H te ontsluieren. Gauvin laat zich doorgaan voor een lid van de organisatie, Agent S-32, en wordt voor Nummer één, een geheimzinnig personage dat zich verbergt onder een zwarte kap, geleid. De volgende dag wordt hij door Dr Brown-Sequa uitgenodigd...

DR Brown-Sequa leunde achterover in zijn zetel en zuchtte van tevredenheid. Hij had de rozige wangen en de waterige blik van de man die lekker en veel heeft gegeten. Met zorgvuldige, preciese gebaren sneed hij het kopje van een lange havana. Serge, die tegenover hem zat, genoot met halfgesloten ogen van het uitstel dat het lot hem gaf. Alhoewel Brown-Sequa hem enigszins in de war bracht, vond hij hem sympatiek. Er waren om die Argentijn een heleboel kleine, ergerlijke geheimen. Waarom, bijvoorbeeld, liep hij nooit op het Oosters tapijt in zijn bureau, doch er steeds omheen. Over de prachtige tapijten van salon en eetkamer ging hij nochtans doodgewoon...

DE wijze waarop hij z'n bezoeker uitvroeg over z'n beroep, z'n verleden, z'n relaties te Madrid had iets bevreemdends Brown-Sequa deed het met te veel aandrang. Goed maar dat Serge lange tijd te Madrid had gewoond, zodat hij de nieuwsgierigheid van de Argentijn op dit punt bevredigen kon. En dan was er nog, en misschien was dat het bijzonderste, de knecht. Het was een zonderling personage met het profiel van een roofvogel, donkere ogen en een verzegelde mond. Hij las met zoveel zekerheid in de ogen van zijn meester, dat men kon menen dat hij een helderziende was... Twee of driemaal had Serge de blik van de doofstomme op zich voelen rusten en had zich daardoor op z'n ongemak gevoeld. Maar dat alles waren wellicht onbelangrijke details. Brown-Sequa was ongetwijfeld een beste man en Serge dankte de hemel, omdat hij te Buenos Aires ten minste iemand had, waarmee hij openhartig praten kon, iemand die niet tot de organisatie H behoorde.

— Ik hoop, señor Lortiz, zei de doctor met warme stem, dat u me de eer zult gunnen een van de volgende avonden met mij te komen dineren.

— Heel graag.

— Het was me werkelijk aangenaam met u te kunnen praten, vervolgde hij en geeuwde onderdrukt.

Serge werd dus beleefd, maar met onmiskenbare duidelijkheid aan de deur gezet. Als om de eerste invitatie te bevestigen, geeuwde Brown-Sequa nogmaals, ditmaal nadrukkelijker. Serge Gauvin stond op, mompelde dat het al laat was en hij weg moest. Hij nam afscheid, opgetogen over z'n avondje.

HET was iets na middernacht toen het eerste alarm kwam. Het gerucht was zo zwak dat Gauvin er eerst geen aandacht aan schonk. Hij poetste juist z'n tanden, dus deed hij voort. Hij zette de borstel in het glas en droogde de mond af. Toen hoorde hij het gerucht weer en duidelijker. Iemand ging in zijn kamer rond... Hij luisterde scherp en met gespannen zenuwen toe. Geen twijfel mogelijk : hij had een bezoeker. Hij knoopte de gordel van z'n kamerjas vast, sloop naar de deur van de badkamer en opende die dan plotseling...

— Jij ! schreeuwde hij.

Het was Stenner die met gekruiste benen in een zetel zat en Gauvin ironisch bekeek.

— Ja, ik ben het. M'n bezoek verrast je ?

— Ja, een beetje, dat beken ik. Wat wil je ?

— Heel weinig, m'n beste. Ik wou je slechts één vraag stellen : WIE BEN JE ?

★

SERGE GAUVIN ONTMASKERD

SERGE verbleekte en week onwillekeurig een stap achteruit. Hij moest zich geweld aandoen om z'n onrust, z'n verwarring niet te verraden.

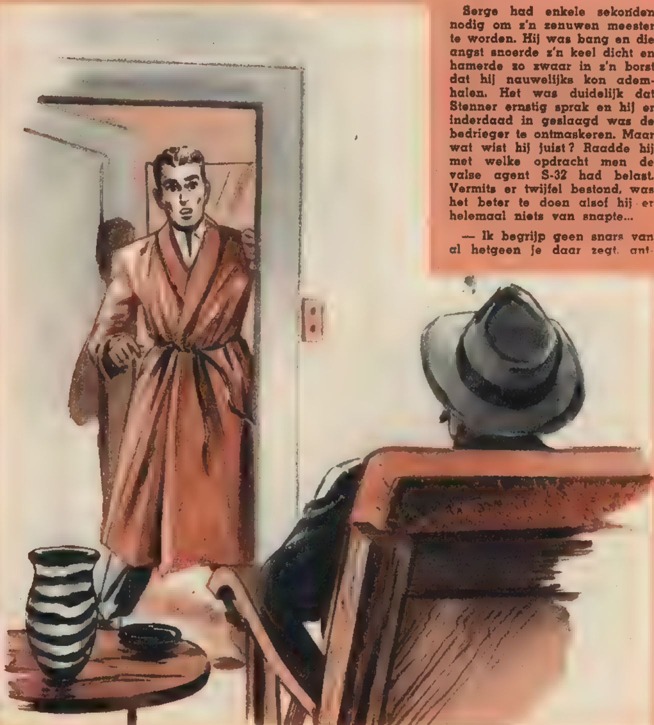
— Dat is een grap ! zei hij droog. Wat betekent dat ?

Stenner haalde de schouders op.

— Je kan een slag in ontvangst nemen, ik feliciteer je. Maar, je verliest je tijd... Ik heb het ontegensprekelijk bewijs dat jij Pablo Lortiz NIET bent en dat jij NOOIT deel hebt uitgemaakt van de organisatie H. Ik ben nieuwsgierig en daarom brand ik van verlangen te weten WIE je bent.

Serge had enkele sekonden nodig om z'n zenuwen meester te worden. Hij was bang en die angst snoerde z'n keel dicht en hamerde zo zwaar in z'n borst dat hij nauwelijks kon ademhalen. Het was duidelijk dat Stenner ernstig sprak en hij er inderdaad in geslaagd was de bedrieger te ontmaskeren. Maar wat wist hij juist ? Raadde hij met welke opdracht men de valse agent S-32 had belast. Vermits er twijfel bestond, was het beter te doen alsof hij er helemaal niets van snapte...

— Ik begrijp geen snars van al hetgeen je daar zegt, ant-

woordde hij op ijzige toon. Je kon misschien wat duidelijker zijn...

Stenner bekeek de zogezegde agent S-32 met een mengeling van bewondering en ironie.

— Je bent koppig, hernam hij met een zucht. Daaraan verwachtte ik me trouwens. Mij best. Vermist je nadere verklaringen wenst, zal ik ze je geven. Ik koesterde reeds twijfel toen je uit het vliegtuig stapte. Je gelijkt sprekend op Pablo Lortiz, dat is waar, maar er was iets in je houding, in je stem en in je gang dat m'n wantrouwen gaande maakte... Vergeet niet dat ik Pablo Lortiz te Barcelona vier jaar lang heb gekend, heel goed heb gekend. Wij waren goede vrienden. Hij keek de mensen niet in het wit van de ogen, zoals jij. Hij had ook niet die spontane, bijna brutale manier om iemand de hand te drukken. Hij was innemender... Je zult zeggen dat het slechts details zijn en daarin heb je gelijk. Doch als men het ene bij het andere voegt, is er voldoende om iemands wantrouwen te wekken. M'n wantrouwen werd nog sterker toen ik je in de taxi een sigaret zag roken. Lortiz rookte als een Turk. Hij had de gewoonte het uiteinde van de sigaret even op de nagel van z'n rechterhand te slaan, de rook met gesloten ogen diep in te halen en heel lang in de longen te houden... En toen heb ik je plotseling een vraag gesteld in het Frans. Herinner je je dat?...

GEEN WOLKEN AAN DE HEMEL?

GAUVIN knikte. Hij had schijnbaar onverschillig naar de Argentijn geluisterd, doch ieder ogenblik werd het hem duidelijker dat hij Stenner niets meer op de mouw spelden kon. Hij trachtte de angst die hem besloop te overmeesteren.

— Ik vroeg je, zo vervolgde Stenner, EN BUITEN DAT, LORTIZ, ZIJN ER GEEN WOLKEN AAN DE HEMEL? Dat was, in de tijd toen we samen te Barcelona werkten, zo wat ons wachtwoord. We antwoordden automatisch : NEEN, GEEN WOLKEN AAN DE HEMEL! En we lachten daarbij altijd hartelijk. Lortiz, de echte Lortiz, kan dat niet vergeten zijn...

Stenner zweeg even om Gauvin scherp op te nemen. Met onverschillig, onbewogen gelaat was de Fransman langzaam en haast onmerkbaar naar de deur van de badkamer gegaan.

— Je hebt veel verbeelding, Stenner, zei hij zo onverschillig mogelijk.

— Ik weet best hoe je er op dit ogenblik aan toe bent, antwoordde de Argentijn. Je speelt met je leven en het helpt je niets de dorpsidioot uit te hangen. Herken je dit?

Hij haalde de briquet uit z'n zak, waarvan Serge de verdwijning twee dagen te voren had vastgesteld.

— Ja, natuurlijk. Dat is mijn briquet.

— Ik nam je briquet om je vingerafdrukken te vergelijken met die van Lortiz, die op een steekkaart staan. Ik bewaar de steekkaarten van de organisatie... Die vingerafdrukken zijn niet dezelfde. Hier heb je je briquet terug. Ik heb hem niet meer nodig.

Onder die slag wankelde Gauvin even. Er was geen uitweg meer mogelijk. Hij moest dus iets van z'n geheim loslaten en trachten uit te maken wat er in het brein van Stenner omging...

VOLGENDE WEEK :

HET SPEL VAN STENNER

Het PAASFEEST van EL

LANGS de Cordillera de los Andes reed een treintje kuchend en puffend in de richting van Medellin. Het kroop hijgend en langzaam langs iedere bergflank als een ijverige rups. Het was een treintje van de Colombische spoorwegen, zonder enig komfort, met kleine schokkende wagens. De kleinste en traagste trein van bij ons zou hem beschaamd hebben gemaakt. Er waren geen gangen in de wagons, en op de banken van hard hout verdrongen zich de vrolijke reizigers. Vrouwen in heldere, bebloemde klederen en met rebozos van grove kant. De rebozos is een soort van mantilla zoals de Spaanse vrouwen er dragen. Bijna allemaal hadden ze kinderen om zich heen met zwarte krullebollen en ogen als karbonkelstenen.

DE mannen waren gekleed in een wit linnen pak en hadden hun brede sombreros op het hoofd. Je kon het hen aanzien dat ze hun beste klederen droegen. Zij reden immers allemaal naar Medellin, om de feestelijkheden bij te wonen die de Goede Week besloten.

Zij hadden hun dorp verlaten in de vroege morgen en de honger en de dorst maakten zich langzaam voelbaar. De mannen haalden de traditionele anijsflessen uit en lieten ze rondgaan, terwijl de vrouwen proviand ophaalden. Weldra at iedereen met veel smaak.

★

AAN de voet van een berg knarsten de remmen plotseling. De trein bleef staan en buiten riep een stem: « Uruba ».

Op de kaai wachtte een armoedig geklede man. Hij had kromme benen en een enorme bochel misvormde een van zijn schouders, zodat hij verplicht was steeds met het hoofd ietwat opzij te lopen. Hij had een grote haakvormige neus, een zware vierkante kin en bovendien slechts één oog, over de linker was er een zwart stuk linnen gebonden. Nooit in mijn leven had ik zo'n misvormd schepsel gezien!

Met een lenigheid waartoe men hem niet in staat zou, achten sprong hij op de treeplank van de trein en opende een deur.

— Mag ik plaats nemen, señores? vroeg hij nederig.

Zijn verschijning sloeg al de reizigers met verstomming. Zij aten niet meer, en bekeken hem alsof hij de duivel in persoon was.

De eerste die de spraak terugvond was een reus van een vent, met een lange puntige snor, die ik gedurende de reis op een vrolijke manier had horen opscheppen.

— Bij de Heilige Moeder van Guadelupe, riep hij, die bultenaar is zo lelijk als Satan zelf!

Een tweede reiziger schaterlachte.

n Se pelde weg n opgetoge

— Beledig Satan niet, Iniguez, want vroeg of laat zul je voor hem staan. Hij zou het je kwalijk kunnen nemen. Ik, voor mijn part, geloof niet dat Satan zo lelijk kan zijn als onze vriend, El Giboso!

De man met de bochel deed alsof hij deze woorden niet gehoord had en herhaalde zijn vraag:

— Mag ik plaats nemen, señores?

— Dat kunnen wij je toch niet verhinderen, antwoordde een vrouw, die een mooi kind van een jaar of vijf op de schoot had. Maar, El Giboso, als ik je iets mag vragen, kijk dan niet te veel naar mijn kleine Miguel. Ik houd er absoluut niet aan dat hij later op jou zou gelijken!

En dat was niet alles. Alle reizigers hadden voor El Giboso enkele schimpscheuten of spotwoorden maar hij stoorde zich daaraan niet en zette zich rustig neer in een vrije hoek van het kompartiment. Men had immers altijd met hem gespot! Overal, zelfs in de streken waar men hem niet kende en nooit gezien had, verwelkomde men hem met de naam El Giboso, de bultenaar. Hoe heette hij eigenlijk? Hij herinnerde het zelf nauwelijks. El Giboso, zo werd hij genoemd en zo was hij, vermits de natuur hem aldus had geschapen. Het was nutteloos daartegen in opstand te komen.

GIBOSO

EEN PAASVERHAAL VAN HENRI VERNES GEILLUSTREERD DOOR FRED FUNCKEN

De trein schokte wéer voort, kroop de bergen op en daalde af in de valleien. Het spoor liep dwars door de wildernis, en plotseling, toen de trein wat meer vaart kreeg om de kruin van een berg op te geraken, klampten twee machtige poten zich aan een deur vast en verscheen de grote kop van een roofdier in het raam. In het kompartiment steeg een geweldig gehuil op:

— El tigre! El tigre!...

Met een sprong was de jaguar (1) in de wagon. Al de reizigers vluchtten wild door elkaar. De jaguar was uitgehongerd en daarom waagde hij het de trein aan te vallen. Hij opende de muil, zodat zijn reusachtige tanden zichtbaar werden, en kwam heel langzaam in de richting van de bevende reizigers. Nog één sekonde en hij zou een kind, dat geen weerstand bieden kon, tussen de machtige tanden hebben gegrepen en weer naar de wildernis gevlucht zijn.

Het was toen dat er iets bijna ongelooflijks gebeurde. El Giboso had om zijn linkerarm een sjaal gebonden, die hij van een vrouw had afgenomen en een mes met breed lemmer gegrepen dat op een bank was blijven liggen. Zo stapte hij resoluut naar het geweldig roofdier toe. De jaguar richtte zich op met open muil en beet toe. Hij beet echter in de sjaal. De bultenaar stak toe. De jaguar huilde en klemde het lichaam van zijn tegenstander tussen de beide voorpoten. Met zijn machtige klauwen bewerkte hij El Giboso, maar deze stak opnieuw toe. Het roofdier en de man hielden elkaar omklemd, en rolden aldus op de grond. Voor een derde maal stak de bultenaar toe, en ditmaal had hij recht in het hart gestoken. De jaguar was op slag dood. Hij bewoog niet meer. El Giboso richtte zich op, iedereen feliciteerde hem, maar hij hoorde het niet.

Het gevecht had hem volledig uitgeput en bovendien verloor hij veel bloed, want de jaguar had hem duchtig toegetakeld. Hij wankelde en stortte bewusteloos neer op het dode lichaam van het roofdier dat hij had neergeveld...

★

TOEN El Giboso de ogen opende, lag hij in een kamertje van de kliniek van Medellin, en rond hem stonden zijn reisgenoten. Zij hadden bloemen meegebracht, fruit en eieren van de kamhagedis. De vrouwen dankten hem voortdurend omdat hij hun leven en dat van hun kinderen had gered, en al de mannen glimlachten hem toe en zeiden dat hij zo dapper was geweest. Toen zag El Giboso een grote, elegant geklede man, die zich een beetje afzijdig hield. Hij kende die man, het was don Vicente Manuel y Cordova, de grootste grondbezitter van Uruba, het geboortedorp van El Giboso.

Don Vicente naderde en zei met vaste stem:

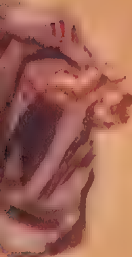
— Ik ben ook naar Medellin gekomen om hier het Paasfeest te vieren, en ik heb over je dapperheid gehoord, Pablo Vargas. Ik heb een dapper man nodig om mijn weiden in de bergstreken te bewaken. Een man die geen schrik heeft van jaguars, en of je nu wil of niet, jij bent die man!

De gewonde hoorde deze woorden nauwelijks. Don Vicente had hem Pablo Vargas genoemd, en nu wist hij opeens dat dit zijn ware naam was.

Pablo Vargas!

De machtige don Vicente had hem bij zijn ware naam genoemd. En het was daarom dat El Giboso het vrolijkste Paasfeest van zijn leven vierde!

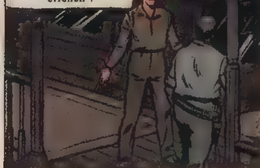

---

(1) Het lijkt wellicht zeer vreemd dat een jaguar een trein aanvalt. In Colombia en Venezuela is dit echter reeds gebeurd. Soms sluipen uitgehongerde jaguars iedere nacht naar een dorp om er een slachtoffer mee te sleuren. De Indianen zijn meestal zo bang dat zij niets doen om het te beletten.

DE HUT VAN OOM TOM

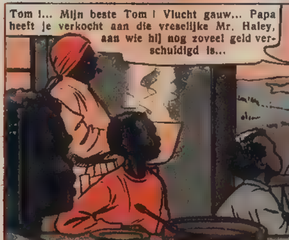

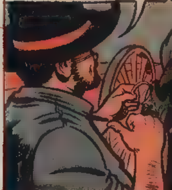

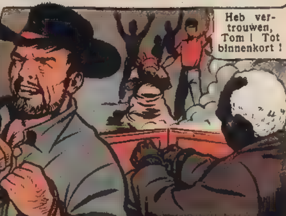

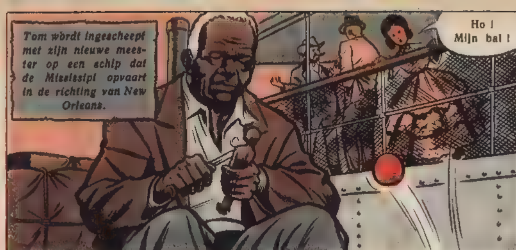

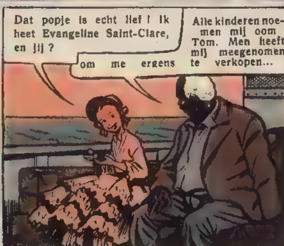

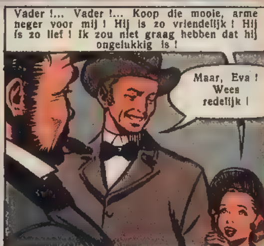

Tom wordt ingescheept met zijn nieuwe meester op een schip dat de Missisipi opvaart in de richting van New Orleans.
Ho ! Mijn bal !

Alsjeblief, juffrouw...
Dank je, mijnheer ! Ho, wat heb je daar een mooi figuurtje gesneden !

Vind je het waarlijk mooi ?... Neem het dan maar ! Ik geef het je !

Dat popje is echt lief ! Ik heet Evangeline Saint-Clare, en jij ?
Alle kinderen noemen mij oom Tom. Men heeft mij meegenomen om me ergens te verkopen...

Vader !... Vader !... Koop die mooie, arme neger voor mij ! Hij is zo vriendelijk ! Hij is zo lief ! Ik zou niet graag hebben dat hij ongelukkig is !
Maar, Eva ! Wees redelijk !

's Anderendaags komt de boot ter bestemming aan...

Maar dring toch niet zo !

HEMEL ! MIJN DOCHTER !

Opgepast voor de scheepsraderen!

God zij geloofd ! Zij is gered !

Mijn liefste Eva ! Dank je, mijnheer!
Wil je hem nu kopen, papa ?

Met veel genoegen ! Hoeveel vraag je er voor, Haley ?
Aan een vriend wil ik niet de hoogste prijs prijs vragen... Ik laat hem je voor zes duizend dollar...

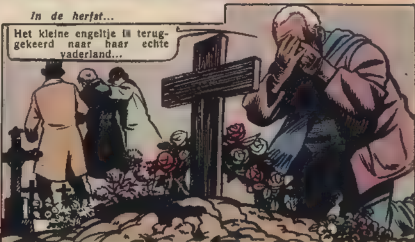

Tom is paardenknecht geworden bij Mr Saint-Clare. Deze is een zachte en goede meester, maar op zekere dag...

Wat [redacted] er, Tom ?... Waarom ween je ? Heb je slecht nieuws gekregen ?...

Ho, neen, juffrouw ! Tom weent omdat hij niet kan schrijven... Mama Chloé, kan mij nieuws laten geworden dank zij missi George, die zo'n lieve brieven voor haar schrijft...

Enkele ogenblikken later...
Maar Tom toch! Waarom heb je aan je kleine vriendin niet gevraagd om een briefje voor jou te schrijven ?

Zes maanden later...
Wees moedig, Mr Saint-Clare ! Het is ernstig ! Zéér ernstig zelfs... Het kind heeft een verkoudheid gevat, en dezelfde ziekte opgedaan die haar moeder naar het graf heeft gebracht...

In de herfst...
Het kleine engeltje [redacted] teruggekeerd naar haar echte vaderland...

De ongelukkige vader kan deze tegenslag niet lang overleven... Een verre neef komt de erfenis opeisen, en verkoopt de hele inboedel.

En wat moet er met de slaven gebeuren, mijnheer ?
Wel, verkoop ze net als de meubelen !...

Enkele dagen later...
Wat heb je tot nog toe gedaan ?...

Ik heb een hoeve bestuurd en paarden verzorgd...
375 DOLLAR ! NIEMAND DOET EEN HOGER BOD ?... TOEGEWEZEN !

Vooruit ! Mijn hoeve ligt op zeven mijl van hier. Wij moeten ze vóór het vallen van de nacht bereiken ! De eerste die blijft staan zal met mijn zweep kennis maken...

Na een pijnlijke, lange mars onder een zengende zon, bereiken de ongelukkige slaven eindelijk de hoeve van Legrée...

Ziezo ! Deze slaven zullen de anderen vervangen, die verleden maand gestorven zijn... Spaar de zweep niet, John !...

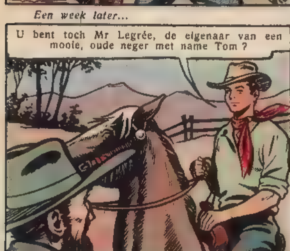

Een week later...

Twee weken later is Tom genezen, en vindt al zijn familieleden terug...

Einde

ZOU JE ZO'N SNOEZIG TIJGERTJE WILLEN ?

WANNEER James Walton, de beenhouwer van een dorpje van het graafschap Durham, op jacht gaat neemt hij altijd zijn hond mee. Je vindt dat doodgewoon, maar wacht! Zijn hond is een prachtige eenjarige tijger, die Rance heet. Niet mogelijk! zal je zeggen. De tijger is een van de mooiste en fierste dieren van de schepping, en voelt er absoluut niets voor « huisdier » te spelen, en nochtans is deze geschiedenis waar. Ze begon in de dierentuin van Edinburgh, waar vier kleine tijgertjes geboren werden. De direktie en de veeartsen van de dierentuin maakten zich echter zorgen om de tijgerin die te zwak was om vier jongen groot te brengen. Ze namen er twee van weg. James Walton, vernam dit en haastte zich naar de Zoo om te vragen of hij de twee tijgertjes niet mocht verzorgen. Hij kreeg ze. De twee babytijgers, welke met hun moeder in de Zoo bleven, stierven. Van de twee tijgertjes welke Walton verzorgde, stierf er een, maar Ranee groeide vlug en werd een grote, mooie tijger. Walton wou hem terug naar de dierentuin brengen, maar Ranee weigerde zijn meester ook maar één stap te verlaten. En zo komt het, dat men die twee steeds samen op wandel ziet en dat ze met z'n tweetjes op jacht trekken.

WRAAKROEPEND

PUBLICITEIT is misschien wel een mooi ding, maar men mag toch niet overdrijven. Een paar dagen geleden zond een buitenlands radiostation een koncert van klassieke muziek uit. Nauwelijks waren de laatste tonen uitgestorven of daar hoorde men de speaker op onverschillige toon aankondigen : « U hoorde de « Onvoltooide Symphonie » van Franz Schubert. Indien de komponist het versterkend middel X had gekend, zou hij de kracht hebben gehad om zijn symphonie te voltooien. »

Wij hebben maar één woord : wraakroepend !

EEN EN TWINTIG VLIEGTUIGTYPES DOORBOREN DE GELUIDSMUUR IN HORIZONTALE VLUCHT

ER bestaan thans op de wereld een en twintig vliegtuigtypes die de geluidsmuur in horizontale vlucht kunnen doorboren. Negen van deze typen zijn van Amerikaans fabrikaat, zes Frans, drie Engels, een Russisch, een Zweeds en een Argentijns. De snelste typen zijn de Franse interceptiejager Leduc 022, het Amerikaans bombardements-jachtvliegtuig Republic F 105 en de Amerikaanse interceptiejager North American F 107.

DE POS

IN JE GESCHRIFT LEEST MEN JE KARAKTER

WIJ spraken reeds over het wit op de bladzijde, over dikke en dunne, lange en korte letters. Vandaag een praatje over het *punt*.

Tek. 1 : Het punt is zo klein, dat de schrijver, die verstrooid is, het in zijn pen laat. Vergeet je punt niet en zet alle punten precies op hun plaats. Het is een teken van nauwkeurigheid !

Tek. 2 : Indien het punt hoog staat, betekent dit dat de schrijver graag naar de sterren kijkt. Hij is een idealist. Het is ook mogelijk dat de schrijver steeds in de wolken is, en zeer vage ideeën over alles en nog wat heeft.

Tek. 3 : Staat het punt laag, dan zijn wij realistisch en konkreet. Dan zeggen wij : « Liever één vogel in de hand, als tien in de lucht ».

het puntje op de i	1
idealist	2
realist	3
ernstig	4
verdrietig	5
niet rijp	6
Einstein	7

Tek. 4. : Is het punt dik, betekent dit dat de schrijver een ernstig karakter heeft.

Tek. 5 : Er zijn zelfs punten die tranen zijn : weemoedige karakters. Een licht punt is een teken van onbezorgdheid.

Indien het punt zo klein is dat je het haast niet ziet, betekent dit dat alles geen belang heeft.

Tek. 6 : Indien je altijd te haastig bent, dan valt je punt voorbij de letter, en dit betekent dat je gedachte niet rijpt.

Indien je punt juist er boven staat is dit een teken van stiptheid. Naar links betekent het punt dat men te doen heeft met een zeer trage geest. Indien je in dat geval bent, troost je dan. De grote Einstein had als schooljongen ook heel wat tijd nodig om iets te snappen, maar eens zo ver...

NIEUWS IN

● De Engelsen gaan heel graag naar de bioscoop. Indien men de statistieken mag geloven staan ze boven aan het lijstje want iedere Brit gaat gemiddeld 25 keer per jaar.

● Er zijn in de wereld 1 miljoen 200.000 geneesheren voor een totale bevolking van ongeveer 2 miljard 500 miljoen mensen. Dus is er slechts een dokter voor 2.100 personen.

● Russische ingenieurs bouwen een « pipe line »

EEN EENVOUDIG RECEPT OM OUD TE WORDEN !

WORD boer, intiien je zo oud wil worden als Mathusalem ! De Amerikaanse levensverzekeringen hebben inderdaad uitgemaakt, dat de mensen die tussen de tarwevelden wonen het oudst worden. In de landbouwstreken van de Middle-West is de gemiddelde leeftijd voor de mannen 67,8 jaar, voor vrouwen 73,3 jaar.

DIEREN MAKEN ALS FILMSTER EEN GOEDE BEURT

ER zijn dieren te Hollywood die vet betaald worden en zeer graag geziene filmsterren zijn Grote apen en olifanten kunnen tot 5.000 frank verdienen om hun snoet even op het zilveren scherm te laten zien. De beren, kamelen en krokodillen worden iets minder betaald, maar het is toch nog altijd een mooi sommetje. De honden slaan alle rekords ! Buster, een bulldog, bracht zijn meester in 13 jaar niet minder dan 100.000 dollar op (5 miljoen B.F.) !

TILJON

HET KORT

die 750 mijlen lang is om Moskou in natuurlijk gas te bevoorraden.

● In de Verenigde Staten werd de maquette ten toon gesteld van een vliegtuig dat vertikaal vliegt en dezelfde diensten kan bewijzen als een helikopter. Schroeven stuwen de luchtstroom naar beneden om de vertikale beweging te bekomen. Eens in de lucht wordt de vleugelstand horizontaal en het vliegtuig krijgt zijn normale vliegeigenschappen.

EEN ECHT ZEEMONSTER

EEN Amerikaans plantenkundige heeft, zo beweert hij ten minste, vier foto's genomen van een echt zeemonster dat in de Theems zwom op 40 km stroomafwaarts van Londen. Het moet ongeveer 11 meter lang geweest zijn en een grote, zwarte vin stak anderhalve meter boven het water uit. De geleerden van het natuurkundig museum van Londen, die de foto's gezien hebben, zijn zeer sceptisch. Een van hen verklaarde: « Het zou een regenscherm kunnen zijn. »... Of er nu al dan niet een zeemonster rondspookt in de Theems blijft een open vraag, maar zeker is dat de Londense politie er veel werk mee heeft want voortdurend krijgen alle politiekantoren telefoontjes van mensen die beweren dat « zij het monster met eigen ogen gezien hebben ». Een olijkerd voegde er aan toe: « het monster had rode ogen en het zat recht voor het Parlement ! »

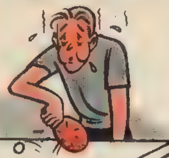
Volg de sterren !

EEN sterrekundige wedde te Los Angeles met een vriend dat hij 's nachts zes mijl met zijn wagen over de straat zou rijden en daarbij alleen de sterren zou volgen... Misschien volgde onze astronoom de sterren inderdaad maar, hij kwam holderdebolder in een sloot terecht en kreeg 50 dollar boete.

BOMBARD HAD GELIJK

JE herinnert je nog wel dat Dr Bombard bewees dat een mens van vis en zeewater kan in het leven blijven. Zijn stelling werd thans schitterend bevestigd. Een Indiase boot, die men verloren waande, werd na een maand terug gevonden. De een en twintig leden van de bemanning voedden zich gedurende een maand uitsluitend met vis en kleine hoeveelheden zeewater.

Langsom gekker !

TWEE jonge Canadezen hebben een nieuw rekord gevestigd: ze speelden zonder onderbreking ping-pong gedurende 14 uur en 19 minuten. Indien het zo voort gaat zal weldra iedereen zijn eigen rekordje hebben. Wat een gekke wereld !

ZO FOPT MEN FREDERIK

IN het grote uitstalraam van een New Yorkse schoenwinkel stonden twee paar schoenen naast elkaar en daarbij een kaartje waarop men het volgende kon lezen: « Er is geen enkel verschil tussen deze twee paar schoenen, behalve dan dat het een verkocht wordt tegen 6 dollar 95 en het ander tegen 12 dollar 95. Welke prijs verkiest u ? »

Nu denk je dat iedereen het paar schoenen voor 6 dollar 95 kocht ? Neen, helemaal niet ! De Amerikanen wilden allemaal de schoenen aan 12 dollar 95, want zij waren er stellig van overtuigd dat het hier om een publicitair trucje ging, en de schoenen van 12 dollar 95 werkelijk veel beter waren !...

DE KONING EN DE RAKKER

KONING Victor Emmanuel, de laatste koning van Italië, was zeer klein van gestalte en daarom het mikpunt van spotters en karikaturisten. Hier gaat over hem een onschuldige en charmante anekdote. De koning ging steeds in dezelfde streek op jacht, de mensen kenden hem goed en groetten hem vriendelijk. Op een donderdagnamiddag nu, reed hij door het dorp met geweer en weitas op de rug en de kinderen liepen hem vrolijk roepend na. Het paard schrok van al dat lawaai en de koning riep: « Kinderen, naar school ! Vlug wat ! »

Toen antwoordde een rakker: — Dat wil koning zijn en weet niet eens dat wij donderdags 's namiddags vrijaf hebben !

ANTWOORD OP DE TEST VAN DE WEEK

HEB JE ORDE?

30 PUNTEN: Je hebt werkelijk veel orde en ik veronderstel dat je mama daar erg tevreden mee is. Wij ook !

VAN 24 TOT 29 PUNTEN: Op het eerste gezicht heb je orde en je kamer gelijkt niet op een rommelhoek. Maar, als men de schuiven opentrekt Ho ! Ho ! Dat is niet zo fraai !

VAN 18 TOT 23 PUNTEN: Je bent van tijd tot tijd eens ordelijk, als je daartoe lust hebt. Het is een slechte gewoonte te wachten tot het werkelijk noodzakelijk is eens orde te schepen in je kamer. Intussen moet je natuurlijk veel zoeken om iets te vinden.

VAN 12 TOT 17 PUNTEN: Neen, zo mag je niet voortgaan. Tracht iedere dag enkele minuten te besteden om je kamertje en je eigen zaken in orde te brengen. Denk niet dat zulks verloren tijd is. Integendeel !

VAN 6 TOT 11 PUNTEN: Ik weet wat je nodig hebt, een goede fee die nu en dan eens met haar toverstokje rondgaat, zodat alles in orde komt. Ben je niet beschaamd je eigen kamer zo wanordelijk achter te laten als je naar school gaat ?

VAN 0 TOT 5 PUNTEN: Neen, dat is geen kamer, dat is een rommelzolder ! Je verdient werkelijk dat men je eens bij je oren trekt. Ruim de boel vlug op en denk er aan dat wanorde niets anders dan last veroorzaakt !

Het Avontuur van Moeder Aarde

DE uitgeverij Elsevier van Brussel stuurde ons een prachtig boek ter recensie, nl. « Het Avontuur van Moeder Aarde ». Het boek is schitterend uitgegeven, telt niet minder dan 424 bladzijden, is voorzien van talrijke boeiende foto's, tekeningen en andere illustraties, die een gewone leek wat meer kennis bijbrengen van de geheimzinnige wereld waarin wij leven. Om je een idee te geven van de boeiende inhoud, citeer ik enkele titels van hoofdstukken: « Een uitstapje in het heelal », « Signalen van Mars », « Het probleem van de bewoonbaarheid van andere werelden », « De planeten die het meest op de aarde lijken en hun mogelijkheid voor de aanwezigheid van leven », « Een reis om de aarde in dertig minuten », « Twee miljard jaren geleden », « Het zonnelicht wordt gekoncentreerd », « Een blik in de toekomst »

Jongens en meisjes boven de twaalf jaar, die over de wereld en de sterrehemel heel wat interessante bijzonderheden willen vernemen, zullen in dit boek hun volle gading vinden.

Het prachtig werk kost gebonden 315 frank.

ALLES WAT HIJ BEZAT

EEN anekdote over een landgenoot van de held d'Artagnan.

— Hoe kan je het zo licht gekleed bij die koude uithouden ? Ik draag twee dikke pelsjassen en nog bevries ik haast, zei Lodewijk XIV tot een edelman uit Gascogne.

— Indien Uwe Majesteit moest dragen wat ik draag, zou Uwe Majesteit niet bevriezen, antwoordde de Gascogner. Ik draag alles wat ik bezit.

Het weekblad « KUIFJE »: 11e jaargang. Lombard Uitgaven. Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R.: 1909.16. — *Uitgever-Directeur:* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk:* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — *Publiciteit:* **PUBLI-ART**

KUIFJE-Holland: Singel 353, Dordrecht. — Tel.: 3653 — Giro 655.389 — *Abonnement: 5 fl. per kwartaal.*

Buitenland en Belgisch Kongo: 10 F. — Nederland: 50 cent.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND:

Frankrijk: DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe.
Zwitserland: INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Kongo: KUIFJE KONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.K.).
Italië: PERIODICI VALLARDI, Viale Montello, 16, Milan.
Canada: 5090, avenue Papineau, Montréal 34 (Qué).

ABONNEMENT

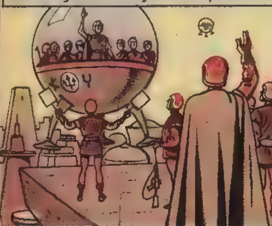
	België	*Buitenland Belgisch Kongo*	*Canada*
3 maanden	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

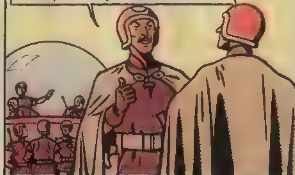

HET RAADSEL VAN ATLANTIS

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

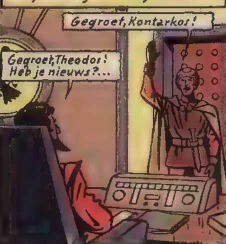
Blake en Mortimer zijn in het geheimzinnig rijk van Atlantis. Ze maken er kennis met prins Ikaros en met Magon, een verrader.

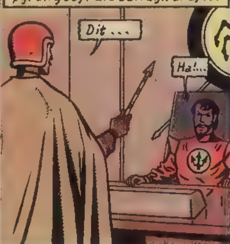

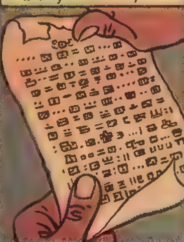
(1) Phulos: wacht

Onze TEKEN-FILM

door

D. ATTANASIO

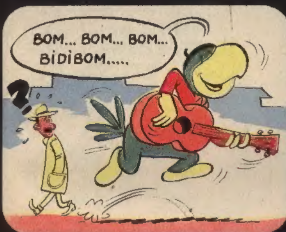

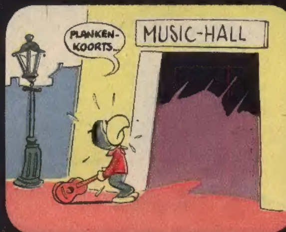

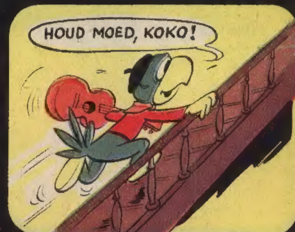

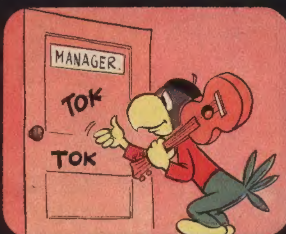

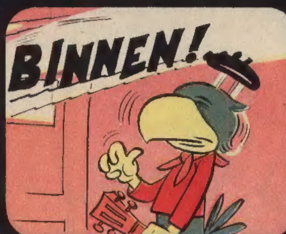

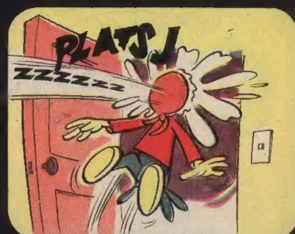

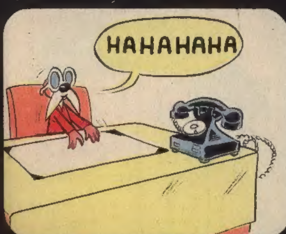

KOM, NU IS HET UIT MET DE GEKHEID..

EEN SIGAAR?

FIJN!

BAOOOM

!?!

GA ZITTEN!

DANK JE!

KRAAK

VERTEL ME NU EENS WAT JE EIGENLIJK WENST?

WEL, IK... IK...
JE WENST TE ZINGEN? GA JE GANG!

MAMBO... MAMBO... MAMBO ITALIANO!

NEEN! NEEN! STOP!

ZING LIEVER DIT...
TSJIOM TSJIOM TRALA-LA

KEN JE DAT LIEDJE?
NEEN!

JAMMER! WAT KEN JE DAN WEL?

DAT!

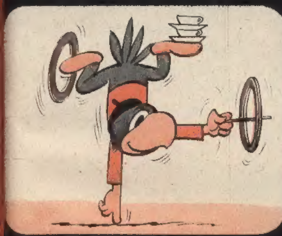

NIET KWAAD!

MOOI!

MAAR.....

DAT IS NIET NIEUW...

EN IK KAN OOK DIT NOG!

KAN JE HET ZONDER JE RECHTERHAND?

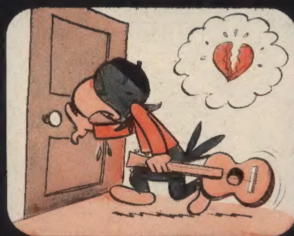

ZONDER M'N RECHTERHAND?

HAHAHA!

JE BENT ZEER "ONHANDIG" M'N BESTE VRIEND!

HET SPIJT ME MAAR IK KAN JE NIET GEBRUIKEN!

KOM LATER NOG EENS TERUG!

... voor onze jongens van 7 tot 77 jaar en... de anderen!

